4. Sąd orzekł także, że sporne znaki towarowe są identyczne pod względem fonetycznym, mając na względzie, że wnosząca odwołanie nie przedstawiła żadnego dowodu umożliwiającego stwierdzenie, że dźwięk pierwszych sylab „ti" i „TAI" nie jest identyczny w mniemaniu angielskojęzycznego kręgu odbiorców, i że nic nie umożliwia rozróżnienia sposobu wymowy spornych oznaczeń. Przeciwnie, to Sąd założył – bez żadnego dowodu i błędnie – że grupa liter „ti" jest zawsze wymawiana jako „tai". Nie ma żadnego dowodu na poparcie tej oceny. W języku angielskim nie istnieje wyraz „ti". Ta grupa liter jest, w konsekwencji, zawsze wymawiana jedynie zgodnie z regułami lingwistycznymi mającymi zastosowanie do danego wyrazu. Można stwierdzić, że istnieją niezliczone wyrazy, w których grupa liter „ti" nie jest wymawiana jako „tai", takie jak: „trick", „ticket", „till", „timbal", „timberland", „tin", „tincture", „tinder", „tip", „trigger" i szereg innych, a także sporny znak towarowy „tigha". Znana angielska książka dla dzieci Winnie-the-Pooh ma, wśród głównych postaci, zwierzę zwane „Tigger", którego nazwę wymawia się [tɪgə]. I tak, za każdym razem gdy samogłoska po „ti" jest wymawiana krótko, nie ma wymowy „tai". Okoliczność tę wnosząca odwołanie wskazywała od początku. Ani strona pozwana, ani interwenient nie przedstawili przeciwnego dowodu. Wnosząca odwołanie nie miała zatem obowiązku wykazania tego, co jest oczywiste.

5. Sąd błędnie wskazał, że wnosząca odwołanie nie wykazała, iż wyraz TAIGA ma jasne i określone znaczenie dla rozpatrywanego w całości właściwego kręgu odbiorców (konsumentów w Unii). Takie stwierdzenie nie jest prawidłowe. Wnosząca odwołanie wskazała w sposób bezsporny, że wyraz TAIGA jest leksykalnie znanym wyrazem w języku francuskim. Powinno być bezsporne i wiadome sądom, że Francja znajduje się na południu Europy. Ze względu na niekwestionowany rozmiar tajgi (TAIGA) jako pejzażu i znaczenie tego wyrazu w całym świecie, wyraz TAIGA (w szczególności wraz z wyrazem TOUNDRA) jest znany w Europie i poza nią.

6. Poza tym, zgodnie z orzecznictwem Sądu, wystarcza, że dany wyraz jest rozumiany w części Unii Europejskiej, w tym przez krąg włoskich odbiorców. W jednym z wyroków Sąd stwierdził brak podobieństwa pod względem konceptualnym między „Granini" a „Panini" ze względu na brak znaczenia „Granini", podczas gdy „Panini" oznacza „sandwich włoski".

7. W przywołanym przez Sąd wyroku z dnia 14 października 2003 r., Phillips-Van Heusen/OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS) (T-292/01, EU:T:2003:264, pkt 54), nie zawarto żadnego wskazania, z którego miałoby wynikać, że rozpatrywany wyraz jest rozumiany w całej Unii Europejskiej. Należy zatem podkreślić, że ocena Sądu nie znajduje wsparcia w orzeczeniu BASS. Sąd słusznie stwierdził, że znaczna część właściwego kręgu odbiorców w Europie zna i rozumie wyraz TAIGA.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 15 listopada 2018 r. – Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V. / Finanzamt Cuxhaven

(Sprawa C-715/18)

(2019/C 82/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V.

Strona pozwana: Finanzamt Cuxhaven

Pytanie prejudycjalne

Czy obniżenie stawki podatku w odniesieniu do wynajmu miejsc kempingowych i miejsc do parkowania dla przyczep kempingowych zgodnie z art. 98 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ([1]) w związku z załącznikiem III pkt 12 dyrektywy obejmuje także wynajem miejsc do cumowania łodzi?

([1]) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 3 grudnia 2018 r. – Marketing Direto e Publicidade SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-751/18)

(2019/C 82/09)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Totalmédia – Marketing Direto e Publicidade SA

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładnia art. 23 ust. 1 lit. c) Código del impuesto sobre sociedades (kodeks o podatku dochodowym od osób prawnych) w brzmieniu obowiązującym w 2013 r., zgodnie z którą wskutek połączenia odwrotnego odsetki i inne koszty finansowe wynikające z pożyczek zaciągniętych u osób trzecich albo w przedsiębiorstwach powiązanych (koszty, które podlegałyby odliczeniu przez przejmowaną spółkę w wypadku, gdyby połączenie nie miało miejsca) w celu nabycia udziałów w kapitale przejmującej spółki zależnej, które to koszty w następstwie połączenia zostały przeniesione, nie mogą już podlegać odliczeniu od podstawy opodatkowania przejmującej spółki, jest zgodna z prawem Unii, w szczególności w wypadku, gdy brak możliwości odliczenia kosztów finansowych może stanowić przeszkodę albo ograniczenie dla połączeń podlegających pod zakres stosowania dyrektywy Rady 2009/133/WE ([1]) przedstawiającą naruszenie zasad i celów jak również art. 4 tej dyrektywy?

2) Na wypadek, gdyby odpowiedź na pierwsze pytanie brzmiała, że owo odliczenie od podatku kosztów finansowych jest zgodne z dyrektywą: Czy taka zgodność istnieje również w świetle okoliczności, że przedmiotowa korekta następuje nie na podstawie przepisu dyrektywy zwalczającego nadużycia (art. 15) lub stanowiącego jego transpozycję przepisu krajowego (art. 73 ust. 10 Código del impuesto sobre sociedades), lecz w oparciu inny przepis krajowy (art. 23 Código del impuesto sobre sociedades)?

([1]) Dyrektywa Rady 2009/133/WE z dnia 19 października 2009 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich oraz przeniesienia statutowej siedziby SE lub SCE z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego (Dz.U. 2009, L 310, s.34)

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 20 września 2018 r. w sprawie T-421/17, Leino-Sandberg / Parlament, wniesione w dniu 3 grudnia 2018 r. przez Päivi Leinę-Sandberga

(Sprawa C-761/18 P)

(2019/C 82/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Päivi Leino-Sandberg (przedstawiciele: O.W. Brouwer, advocaat, S. Schubert, Rechtsanwalt)